

Ivan Karlín

Ivan Karlín se narodil 30. června 1931. Měl sestru a bratra. Jeho otec byl povýšen na centrálního ředitele peněžního ústavu (dnes „generální ředitel“) a bydleli v Praze na Letné vedle tehdejší Sparty. Chodil do školy hned za rohem v ulici Pod Kaštany. Když se začalo schylovat ke 2. světové válce, přestěhovali se na přání matky na venkov, neboť už nechtěla zažít další válku ve městě.

Od roku 1939 až dodnes tak žije pan Karlín v Klánovicích. Po příchodu na venkov a přestupu na místní základní školu to s nálepkou „Pražáka“ neměl jednoduché, ale postupně se s místními sžil. V roce 1941 dostal své první kolo a knížku, na což s láskou vzpomíná. Po válce nastoupil na gymnázium v Českém Brodě, ale kvůli kamarádům přestoupil do Prahy. Na vysokou školu ale nešel.

Za svůj život vystřídal mnoho zaměstnání. Začal pracovat už v 19 letech v zahraničním obchodu firmy KOVO. Po dvou letech nastoupil na dvouletou vojenskou službu, po níž se chtěl vrátit do původního zaměstnání, ale nevzali ho. Nadále pracoval dva roky jako přidáváč - podával různé věci zedníkům a pomáhal jim. Ze zdravotních důvodů se vrátil zpět do zahraničního obchodu, kde se seznámil se svojí ženou, se kterou žije do teď. V roce 1961 se vzali, a jako svatební dar dostali oba výpověď z práce. Pro Ivana bylo v té době těžké sehnat práci. Nakonec díky známému získal práci jako stěhovák nábytku, té se věnoval 4 roky. Pak odešel na 7 let taxikářit, a když ho to omrzelo, získal opět přes kamaráda místo výčepního v hospodě. Ve 42 letech chodil odpoledne do školy, aby se vyučil číšníkem. To se dvěma dětmi doma nebylo vůbec snadné, ale podařilo se mu to. V hospodě nakonec pracoval dalších 15 let, skončit musel ze zdravotních důvodů.

Přišla revoluce a pana Karlína zvolili starostou v Klánovicích, kterým zůstal 5 let a pak šel do důchodu. Jelikož se doma nudil a byl ještě v 80 letech při dobré fyzičce, šel pracovat na 4 roky do Újezda nad Lesy jako automechanik. Z pracovního procesu tedy vystoupil až ve svých 84 letech. Ještě dnes se občas věnuje práci na zahradě. Během života nejvíce miloval lyžování a se svou partou jezdil lyžovat každý rok.

Pan Ivan Karlín by rád vzkázal mladé generaci následující: „Ptejte se svých rodičů a prarodičů na to co prožili. Já to nedělal a do teď toho lituji.“